

عنوان مقاله:

نقش آموزش ترکیبی در ارتقای کیفیت آموزش و پرورش

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مهدی بستانی - کاردانی برق قدرت دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهدشت

فرشاد ترزبان - کارشناسی ارشد مهندسی برق - سیستم های الکترونیک دیجیتال دانشگاه آزاد اسلامی واحد گچساران

صدیقه امینی پویا - کارشناسی ارشد رشته علوم تربیتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملایر

اعظم رضایی شیخون - کارشناسی روانشناسی دانشگاه آزاد امام رضا (ع) بهبهان

خلاصه مقاله:

آموزش و پرورش به عنوان یکی از ارکان اصلی توسعه هر جامعه، نقشی حیاتی در تربیت نسل آینده و پیشرفت کشور ایفا می کند. در دنیای کنونی که با سرعت فزاینده ای در حال تغییر و تحول است، نظام های آموزشی نیز ناگزیر از به روزرسانی و استفاده از روش های نوین برای ارتقای کیفیت آموزش هستند. در این میان، آموزش ترکیبی به عنوان رویکردی نوین در آموزش، توجه بسیاری از متخصصان تعلیم و تربیت را به خود جلب کرده است. با وجود تلاش های فراوان، نظام های آموزشی سنتی با چالش هایی نظیر عدم تناسب با نیازهای روز جامعه، عدم انعطاف پذیری، و عدم توجه به تفاوت های فردی دانش آموزان روبرو هستند. آموزش ترکیبی به عنوان راه حلی برای این چالش ها، فرصتی برای ارتقای کیفیت آموزش و پرورش فراهم می کند. آموزش ترکیبی با استفاده از روش های متنوع و جذاب، یادگیری را برای دانش آموزان عمیق تر و اثربخش تر می کند. این رویکرد آموزشی به دانش آموزان امکان می دهد تا با سرعت و زمان دلخواه خود به یادگیری بپردازند. مقاله حاضر به بررسی نقش آموزش ترکیبی در ارتقای کیفیت آموزش و پرورش می پردازد. در این مقاله، ابتدا به تعریف و مفهوم آموزش ترکیبی و مزایای آن اشاره می شود. سپس، چالش های پیش روی استفاده از این رویکرد آموزشی بررسی شده و راهکارهایی برای حل این چالش ها ارائه می شود. در نهایت، به نقش موثر آموزش ترکیبی در ارتقای کیفیت آموزش و پرورش و ضرورت استفاده از آن در نظام های آموزشی تاکید می شود.

کلمات کلیدی:

آموزش ترکیبی، یادگیری، کیفیت آموزش، آموزش و پرورش، فناوری اطلاعات و ارتباطات.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1929270>

